

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogrske dežele za vse leto 25 K, za pol leta 13 K, za četrt leta 6 K 50 h, za eden mesec 2 K 30 h. Za Ljubljano s pošiljanjem na dom za vse leto 24 K, za pol leta 12 K, za četrt leta 6 K, za eden mesec 2 K. Kdor hodi sam ponj, plača za vse leto 22 K, za pol leta 11 K, za četrt leta 5 K 50 h, za eden mesec 1 K 90 h. — Za tuje dežele toliko več, kolikor znaša poština. — Na naročbe brez istodobne vpošiljatve naročnine se ne ozira. — Za oglasila se plačuje od petertostopne petit-vrste po 12 h, če se oglasilo enkrat tiska, po 10 h, če se dvakrat, in po 8 h, če se trikrat ali večkrat tiska. — Dopisi naj se izvolijo frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Knafovih ulicah št. 5, in sicer uredništvo v I. nadstropju, upravnništvo pa v pritličju. — Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, ostanila, t. j. administrativne stvari.

„Slovenski Narod“ telefon št. 34.

Posamezne številke po 10 h.

„Narodna tiskarna“ telefon št. 85.

Vojna na Daljnem vztoku.

Kaj sveti ruski zemlji zdaj tako grozite?

Ko so zadonele bojne fanfare na Daljnem vztoku, vztrepetal je ves svet. Cesar se nikdo ni prav nadejal, kar se je vsakomur zdelo skoro ne verjetno, postalo je mahoma neovrtna resnica.

Pritlikavi Japonci, ki je jedva pred eno življensko dobo stopil v krog civiliziranih narodov, je smelo zavzdignil meč in izzval staroslavno, doslej še od nikogar premagano, mogočno Rusijo na dvoboje. In čemu to? Rusija ni učinila Japonci nikake krivice, ni ji kratila svobode in prostosti in ni je omejevala v njenem razvoju. Japonska zatrjuje, da hoče braniti neodvisnost Koreje, toda Koreja se za to obrambo zahvaljuje in se je zatekla pod rusko zaščito, ker vidi v Japoncih svoje neprijatelje in zavojevatelje. Japonska naglašuje, da hoče ohraniti suvereniteto Kitajski v Mandžuriji, toda Kitajska svojega še nedavnega sovražnika ne prosi za to uslugo, a Rusija te suverenitete Kitajski ne omejuje in si je tudi ne lasti. Ali je imela potemtakem Japonska kak pošten povod, da je izzvala vojno na način, kakor delajo tolovaji in pirati, ki se iz zasede tihotapsko in zavratno zaženó na svojega nasprotnika.

Ves civilizirani svet, kar ga še ni obsedel protiruski sovinitizem, je bil v svoji sodbi edin, da so Japonci izgubili pravico do simpatij civiliziranega sveta, čim so na nečuten način kršili mednarodno pravo in svoje protivnike napadli iz zasede kakor tolovaji, dasi je vladal še mir in se še ni proglasilo vojno stanje. In šele v tem trenutku se je Rusija odločila, da odgovori japonskemu izzivanju, japonski predrznosti z orožjem v roki. In prišel se je boj!

Došle so prve vesti z bojišča, tužne, nesrečo javljajoče...

Rusi so daleč od nas, nikdar, odkar se zavedamo življenja, še nismo prišli v dotiko s svojimi brati visoko gori na severu, in vse moči

so se napele, da naša srca otrujejo s strupom sovraštva, ali vsaj zaničevanja do svete Rusije. Toda kri ni voda in narava se ne da vklemiti v spono.

Ko je car Nikolaj prijavil svojemu narodu, da je Rusija v obrambo svoje časti primorana zgrabiti orožje in si izvojevati zadoščenja, vztrepetala so tudi vsa slovenska in slovanska srca in, kakor je ruski narod trumoma romal v božje hrame, da izprosi božjega blagoslova ruskemu orožju, tako je pošiljalo tudi tisoče in tisoče slovenskih src iskreno molitev v nebo, da bi Vsevišnji bratsko rusko zemljo obvaroval zlega in njenim sinom, borečim se daleko od domovine, kjer vzhaja solnce, podelil venec slavne zmage. V tem trenutku smo živo čutili, da nas spaja z Rusijo jako krvno sorodstvo, ki je doslej jedva vibriralo, a je v odigled nenadnih dogodkov vzplamtelo v krepak zubelj, in v dušo se je nam vselila trdna vera, da bo rusko orožje vsepovsodi spremljala bojna sreča, in naša srca je navdala krepka zavest, da bo Rusija slavno zmagala v čast in proslavo ruskemu in vsemu slovanskemu imenu. Rusija je nam lebdela pred očmi v vsej svoji veličini, z vso svojo ogromno močjo in z vso svojo velikanško silo!

In prišlo so vesti, ki so nam javljale nesrečo, ki so nam poročale o porazu. Bolest nam je sprva objela duha, vera v nepremagljivost Rusije nam je jela ginevati in z bojaznijo in skrbjo smo zrlili v bodočnost. In navdajala nas je le ena nada: morda, morda pa vse to ni res, ali vsaj ni res tako, kakor se poroča. In res, prišle so vesti, ki so nam znova okrepile duha in ki so nas zopet utrdile v zaupanju na zmago ruskega orožja. Priprčili pa so nas tudi, da se proti Rusiji ne bori samo Japonska, ampak da ji je napovedalo boj vesoljno židovsko časopisje, ki hoče reprezentovati javno mnenje cele Evrope. Ni treba imeti baš bistrega očesa, da se izprevidi, da so vsa poročila teh listov tendenciozno pobarvana, da nosijo takoj na

prvi pogled pečat neresnice na čelu in da so preračunjena v to, da osleparijo javno mnenje in ga pridobé, da simpatizuje z Japonci. V tem oziru se zlasti odlikujejo avstrijski židovski listi. Na vse načine se trudijo, da bi naslikali Rusijo kot velikana na glinastih nogah, brez življenske sile in moči, ki bo v začetnem boju nedvomno sramotno podlegel japonskemu pritlikavcu. Da je to njihova pobožna želja, to vemo, toda s tem pa še ni rečeno, da bi se tudi izpolnila. Nam je prav dobro znano, kakaj si to želé. Rusije se boje! Strah jih je, da bi Rusija izšla iz vojne zmagovita, da bi se njen ugled in njena veljava še pomnožila in da bi morda jela celo vržiti svojo slovansko nalogo. S tem pa bi bil konec nemški prevladi zlasti na Avstrijskem in vse-nemški „Drang nach Osten“ bi bil uspešno zaježen. Zato si želijo, da bi Rusija v boju podlegla. S tem bi bili zlasti avstrijski Nemei rešeni velikih skrbi in mogli bi Slovane še lažje potiskati ob steno, kakor doslej. Odkrito je treba priznati, da bi bil poraz Rusije ne toliko usodepoln za njo samo, kakor zlasti za ostale Slované. Ni treba se varati, da ostali Slovani ne potrebujemo Rusije in da se lahko zanašamo na svoje moči. To bi bila huda zmeta. Močna, ugledna Rusija je za vse Slované velika moralna zaslomba in Slované se bo samo tako dolgo upoštevalo, dokler bo Rusija silna in uplivna. In prav gotovo je, da, ako Rusija izgubi na svoji veljavi, ako v boju podleže, da se bodo avstrijski Slovani še bolj potiskali ob steno, kakor doslej. No, pa naj nemški in drugi Rusom sovražni listi pišejo, kar koli, naj groze Rusiji s porazom, naj ji prokujejo neizogibni bližajoči se pogin, nas Slované in Slované to klevetanje ne omaja v trdni veri, da si Rusija izvojuje slavno zmago. Na obalah Tihga oceana se razlega sedaj veličastna pesem „Bože carja hrani“, ob bregovih jadranskega morja pa žele bratje po krvi in jeziku, da bi tamkaj ta himna slovanstva nikdar ne utihnila, da bi bog ohranil sveto Rusijo in jo ovenčal z vencem zmage!

Ali zmagujejo vedno le Japonci?

Angleški in nemški listi vedo poročati samo o uspehih Japoncev in o porazih Rusov. Kontrolirani se ta poročila ne dajo, ker so vesti z Ruskega zelo redke, vendar se lahko reče, da so vsa tendenciozna. Treba je torej vse te vesti, ki dohajajo v obilnem številu iz Londona, sprejeti z največje rezervno, kakaj ako bi bile resnične, bi bila že sedaj Rusija popolnoma poražena. Koliko je verjeti tem poročilom, se vidi iz tega, da je več ruskih ladij, katere so Japonci ali vjeli ali pa pogreznili, nakrat sedaj vstalo od mrtvih, kakor na pr. križarka „Mandžur“, ki je pravkar odpeljala iz Šanghaja, dasi so jo baje že pred dnevi Japonci zajeli v Nagasaki, da niti iz pristanišča ni mogla odpluti. Sedaj se znova poroča iz Londona, da sta japonski ladiji „Sajzen“ in „Hejzen“ vzeli ruski križarki „Jekaterinoslav“ in „Argon“ in štiri ribarske ladje. Drugi pa vedo povedati, da so Japonci celo vzeli znova Rusom sedem ladij, dve pa uničili. Nikjer pa se ne pove, kje se je to zgodilo in katere so bile te ladje. Dokler torej ne dospejo avtentična poročila iz Petrograda, se te vesti ne morejo smatrati za resnične.

Japonski vojni načrti.

»Zeit« poroča, da nameravajo Japonci v prvi vrsti se polastiti Port Arturja in Daljnega. Rusi smatrajo namreč za najvažnejšo točko za vojevanje reko Jalu. Glavni pogoj pa, da morejo tukaj z vspehom nastopiti je, da imajo hrbet zavarovan s Port Arturjem in Daljnim na eni strani in z Vladivostokom na drugi strani. Ker se pa Port Artur ne da kratkim potom zavzeti, nameravajo Japonci v bližini Niučvanga izkrcati 40.000 mož, da bi s tem pretrgali zvezo ruske armade na reki Jalu s Port Arturom in Daljnim in da bi Ruse napadli za hrbtom na levem krilu. Rusko brodogradništvo je baje že tako oslajeno, da izkrcanja ne bode več moglo preprečiti. Tudi vojna mornarica v Vladivostoku ne more v tem oziru ničesar škodovati, ker

jo blokirajo japonske ladje in jo ne puste iz luke. Da torej rusko ladijevje ni prišlo na pomoč brodogradstvu pred Port Arturjem, ni kriv leđ, ampak japonska blokada. Sploh pa računajo Japonci, da se jim bode v kratkem času posrečilo, vzeti tudi Vladivostok, tam izkrcati svoje vojaštvo, porušiti proti Harbinu vodčo železniško progo in tudi na levem krilu prijeti rusko, na reki Jalu stoječo armado. Čim pa se jim to posreči, upajo, da so zadali Rusom smrtni udarec, da se ne bodo več mogli vstavljati japonski premoči. To so vsekakor lepi načrti, samo da se ne bodo dali izvesti, zato bo že Rusija skrbela in jih še o pravem času prečrtala!

Ali se giblje tudi Kitajska?

S Kitajskega dohajajo zelo vznemirljive vesti. Ako jim je verjeti, je jelo v mandžurski obmejni pokrajini zelo opasno vreti. In to gibanje podpira baje sama kitajska vlada. 10.000 mož redne kitajske armade je baje na potu, da vdre v Mandžurijo in tam uniči železniško progo. Nadalje se pa še poroča, da namerava kitajska vlada na posebni ukaz cesarice poslati 200.000 bokserjev v Mandžursko z nalogo, da razdró celo železniško progo, poderó mostove in tako pretrgajo zvezo ruske armade z evropsko Rusijo. Pripomnimo, da so te vesti navadne kombinacije brez vsake podlage, ker ni verjetno, da bi se Kitajska mešala v vojno in podpirala svoje sovražnike od večraj, ki so jo nedavno tako sramotno porazili. Takisto pa tudi ni verjetno, da bi kitajska vlada razpolagala z armado 200.000 mož, ko je še vendar iz zadnje kitajsko-japonske vojne znano, da je z vso težavo formirala jedva male vojaške oddelke. Dasi so te vesti bolj alarmujoče, nego resnične, vendar imajo to dobro na sebi, da Rusijo opozarjajo, da se bo dobro pripravila za vse slučaje.

Uspehi Japonske pa vendarle niso resnični.

Na vseh koncih in krajih baje zmaguje Japonska, kakor poročajo angleški viri, rusko brodogradništvo je skoro

LISTEK.

Pod novim orlom.

Zgodovinska povest.

Tretji del.

V.

Kurat Svetlin je bil skrajno nejevoljen, ko ga je močno trkanje na njegovih vratih zbudilo iz spanja. Tako je bil nejevoljen, da je dal svoji jezi duška s krepkimi kletvami. Le počasi in težko se je izmotal izpod odeje.

— Hudič naj ga vzame, kdor me zdaj moti, se je srdito repenčil, ko je oblačil površnik in vžigal svečo. Koj na to je pa že ugibal: — Jutri moram vendar pogledati v sanjske bukve, kaka številka je za nočni obisk.

Svetlinova nevolja pa se je spreminila v velikanško začudenje, ko je odprl vrata in zazrl pred seboj Kopitarja. V sami srajci in površniku s svečo v rokah je stal pred vratmi in ni mogel ziniti besede. Morda

niti razumel ni, kako je Kopitar odpravil hišnico, ki mu je bila svetila po stopnicah, sedaj pa odšla v svoj brlog. Šele ko je Kopitar potisnil Svetlina na stran in vstopivši v sobo zaprl vrata, se je stari duhovnik zavedel.

— Vi — Kopitar? I — kaj pa hočete ob ti uri pri meni.

— Prijatelj — za šalo Vas nisem zbudil iz spanja, je odgovoril Kopitar. Spravite se v posteljo in potem mi povejte, kdo stanuje v tej hiši.

— Ali — kaj pa se je zgodilo? Tako sem se prestrašil —. Kurat je stal še vedno sredi sobe in držal svečo v rokah. Kopitar mu je vzel svečo iz rok in jo postavil na mizo; potem mu je pomagal, da se je spravil v posteljo.

— Torej — kdo stanuje v hiši?

— Kurat je začel počasi naštevati imena: Kancelist Rode, topničarski kapitan Ponson, Suzana pl. Sehmutzenhaus, jaz —

— Kdo še?

— Hm? Kdo? Ah, da, pri Sehmutzenhausovki stanuje gospodična Olimpija.

— Opera pevka?

— Bivša operna pevka — zdaj jako pobožna in krepkasta učiteljica petja.

Kopitar se je vsedel na posteljo. Malo je bil presenečen, da se ni že prej spomnil gospodične Olimpije.

— Ali drugi nihče ne stanuje v hiši?

— Razen gospodarja nihče, je odgovoril Svetlin, potem pa nestrpno pristavil: A zdaj je že čas, da poveste, kaj to pomeni in čemu ste me zbudili tako pozno ponoči.

— Prijatelj, je rekel Kopitar, nekaj važnega sem zasledil. Med tistimi, ki hodijo v Doberletovo hišo v Trnovo sta tudi dva človeka, ki sta sedaj v tej hiši.

Svetlin se je nagloma varavnal v svoji postelji.

— Ni mogoče!

— Ne le mogoče, nego popolnoma gotovo. Le slušajte. In Kopitar je zdaj z napeto pozornostjo poslušal, kaj je vse

doživel ta večer. Ko je končal, je kurat vzkliknil:

— A kdo bi mogla biti tista dva človeka, ki sta sedaj v tej hiši.

— Po mojih mislih — je rekel Kopitar počasi in s poudarkom — je ena tistih oseb — Olimpija. Že ko sem jima sledil iz Trnovega, sem zapazil, da ima eden nekako čudno hojo. Zdelo se mi je, da tako hodijo race — a tako hodijo ženske.

Kurat je zmajeval z glavo in vzdihoval:

— Čudno, čudno! Pa — morda je le tako. Druge ženske, na katero bi mogel pasti le najmanjši sum, ni v tej hiši. In kdo naj bi bil njen spremljevalec? Iz te hiše gotovo ni.

— Morda je kak tujec, ki ga je Olimpija pri sebi skrila. Kje pa ima Olimpija svojo sobo?

— V drugem nadstropju, na koncu hodnika.

Kopitar in kurat Svetlin sta umolknila in premišljevala, kako bi se dalo dognati, če je kdo pri Olimpiji skrit. Kopitar ni čisto nič dvomil, da je bila Olimpija, preoblečena

kot možki, v Doberletovi hiši. Videl je bil enkrat, ko je govorila tik cerkve Sv. Jakoba z grofom Lavalom, a ker sta se na soareji pri baronu Cojzu delala, kakor bi se ne poznala, je domneval, da imata kako posebno zvezo.

— Najbolje bi bilo, da greste kar na policijo, je končno menil kurat. Kaj bi se sami ukvarjali.

— Ne, prijatelj, je odločno odgovoril Kopitar. To je nemogoče — tega sedaj še ne morem storiti.

— A zakaj ne?

— Ker moram imeti obzira. Zdi se mi, da sta prizadeti še dve osebi, katerih ne smem spraviti v sitnost. Kopitar je mislil na baronico Cojzovo in na Konrada in samo zaradi teh dveh ni hotel tega, kar je že dognal, naznaniti pristojni oblasti.

— Kaj pa mislite storiti? je vprašal šal Svetlin.

— Za zdaj ničesar, je odgovoril Kopitar, za zdaj je dovolj, da vem, pri čem da sem. Tu pri vas ostanem do jutra in potem bom že videl, kaj je storiti.

aničeno, a navzlic temu nemore izkrcati svojega vojaštva na polotoku med Port Arturom in Mukdenom, dasito vsak dan poskuša. Vsi njeni napori so ostali doslej brezuspešni. To je prav jasno znamenje, da ruska vojna mornarica še pač ni tako oslabiljena, kakor bi to svetu radi natvezili japonsko-angleški viri. Ako bi bilo rusko ladjevje že v resnici takorekoč uničeno, potem bi se pač Japonci brez posebne težave in posebnega napora lahko izkrcali na portarturmskem polotoku, že zdavna bi lahko zasedli Daljni, ki ni utrjen, porušili bi lahko železniško progo in že pred dnevi bi bili gospodje situacije. Da to niso navzlic bobnečim zmagovalnim poročilom, sili človeka v resno razmišljanje in pojavljajo se dvomi o resničnosti japonske uspehe javljajočih vesti.

Zlobne laži.

Japonci se pač niso naučili od svojih angleških prijateljev samo dobrih stvari, ampak jih znajo tudi dobro kopirati v drugem oziru. Iz Tokija so namreč sporočili strmečemu svetu, da so ruski vojaki pravi pravcati barbari. V Vladivostoku baje s posebnim dovoljenjem redarstva ropajo po japonskih hišah in pobijajo revne Japonce. Sploh pa je vse rusko prebivalstvo skrajno razburjeno proti japonskim somiščanom in isti so v skrajni nevarnosti, da jih ne pomore. Prav tako baje postopajo Rusi v Mandžuriji proti domačinom in Japoncem.

To so pač zlobne laži, katere Japoncem pač nikdo ne bo verjel razen kak zagrižen Anglež ali avstrijski Nemec! Takih dejanj bi bili morda zmožni Japonci s svojo 30letno kulturo, ne pa civilizovani Rusi!

V naslednjem pa priobčujemo brzoglavke, ki so nam za večerajnji list došle prepozno:

Petrograd, 11. februarja. Namestnik Aleksejev postane višji poveljnik vseh čet vzhoda na suhem in na morju. 1. in 2. in 3. sibirski voj, 1. sibirski bataljon, 2. sibirski bataljon in nekaj delov transbajkalskih kosaških čet se priklapi mandžurski vojski.

Petrograd, 11. februarja. Uradno se javlja, da je izšlo povelje, naj se osnuje še tretji sibirski voj. Odredba ukazuje, naj se iz vrhne-udinskega 2. čitaškega, 2. nerčinskega in drugega argunskega polka napravi transbajkalska kosaška divizija. »Ruski Invalidi« poročajo, da bo k temu tretjemu voju spadala 3., 4. in 2. vzhodnosibirski bataljoni.

Carigrad, 11. februarja. Transport čet in vojnega materiala, ki bi imel v soboto oditi z neko ladjo iz Odese na vstop se je radi vojne sistiral.

Kodanj, 11. februarja. Danes so sklenili popolno nevtralizacijo v rusko-japonski vojni.

Kurat je bil zadovoljen. Kopitar je le legel na zofa in kmalu sta oba trdno spala. In spala sta dolgo, kajti v hiši in v mestu je bilo že vse živo, ko se je Kopitar prebudil.

— Deset je ura — vstanite, je zagrmel na kurata, še mašo ste zamudili.

Toda kurat je le nekaj nerazumljivega mrmral in se obrnil na drugo stran, med tem, ko se je Kopitar hitro pripravil za odhod.

Kam pa greste, je zaspano vprašal kurat.

— V mesto, je odgovoril Kopitar in se nato poslovil. Toda Kopitar ni šel v mesto, nego naravnost v drugo nadstropje.

Na hodniku je naletel na gospodično Suzano pl. Schmutzenhaus in jo vprašal za stanovanje gospodične Olimpije.

Starka mu je rada postregla in ga spremenila do vrat.

— Tu — prosim.

— Hvala!

Kopitar je potrkal, a ne da bi čakal na odgovor, kar vstopil in stal pred Ljudmilo.

Madrid, 11. februarja. Minister zunanjih del je v zbornici izjavil, da ostane Španska v rusko-japonski vojni strogo nevtralna.

Berlin, 11. februarja. Iz Petrograda se poroča, da tamkaj nihče ne dvomi, da so Japonci zasedli luko v Vejhajveju in da od tamkaj vodijo operacijo proti Port Arturu. To vzbuja tukaj veliko nejevoljo. Angliji se ne da ničesar očitati, ker je luko vzela le v najem, krivda zadene kitajsko vlado, ki kaj takega trpi. Čeprav ta okolnost najbrž moti ruski vojni našt, vendar je Rusija gotovo mislila tudi na to eventualnost. V sanitetnem oziru se dela z veliko vneto in hitrostjo. K Rdečemu križu se prostovoljno oglašajo nebroj zdravnikov in usmiljenk, obveze in zdravila se neprestano pošiljajo na vstop.

Petrograd, 11. februarja. Pred predsedstvom carja Nikolaja je imel danes ministrski svet sejo, v kateri se je sklenilo vse ladje, kiniso neizogibno potrebne, poslati na Daljni vstop. Turčija se je naprosila, da dovoli izhod skozi Dardanele. Rusija hoče v prvi vrsti izsiliti veliko morskotito.

Petrograd, 11. februarja. Japonci mislijo v kratkem napasti Vladivostok. Luka je sicer zamrzla, morje pa je prosto ledu in ladje se lahko pristanišče tako približajo, da je bombardirajo.

Praga, 11. februarja. Poslanec Baxa je brzojavil v Petrograd: V trenutku, ko se ruski narod pripravlja, da prične boj proti odkritim in tajnim sovražnikom za civilizacijo in človekoljubje, izrekajo sinovi češkega naroda velikemu ruskemu narodu svoje najprisrčnejše simpatije. Daj Bog ruskemu narodu zmago v prid civilizaciji in v korist vseh Slovanov.

Berlin, 11. februarja. Iz Tokija se poroča, da so se sovražnosti od ruske strani preje začele, nego od japonske. Topovnica »Korejec« je baje že na večer 8. t. m. streljala pri Čemulpu na japonske torpedovke. (Japonci se že skušajo oprati! Opomba uredništva)

Peterburg, 11. februarja. Rusija misli zasesti Peking, da se s tem zavaruje, da bi Kitajci eventualno ne mogli pomagati Japoncem.

Tokio, 11. februarja. Japonci so v nedeljo zasedli Masampho, ki ga nameravajo utrditi, da napravijo tam pristan za mornarico.

London, 11. februarja. »Daily Telegraph« poroča iz Nagasakija, da so po naročilu iz Tokia Japonci izpustili ruska parnika »Mandžurija« in »Silka« in nerveški parnik »Sleipner«, ki je vozil v ruski trg. Izpustili so tudi ruski parnik »Mukden« in norveški parnik »Scutli«, ki so ju zajeli v Saehu.

London, 11. februarja. Reuterjev biro poroča iz Petrograda, da je japonski poslanik Kurino odpotoval s člani poslanstva vred v Berlin. Na kolodvoru je bila velika množica ljudstva, a do kakega izraza nejevolje ni prišlo.

Državni zbor.

Dunaj, 11. februarja. Državni zbor se skliče v začetku meseca marca. Tozadevno cesarjevo listino ročno pismo se ranglasi te dni.

Hrvatski sabor.

Zagreb, 11. februarja. Nadaljevala se je proračunska debata. Pri postojanki »centralna uprava« (107.730 kron) se je razvnela daljša debata.

Posl. pl. Krajčevič je urgiral zakonski našt glede odškodnine tistim, ki so bili ponedolžnem v preiskavi. Tudi zakona o odškodnini ponedolžnem obsojenim dežela še nima. Sekcijski načelnik dr. Marjanovič je izjavil, da vlada v tem vprašanju prav rada sprejme vsako sproženo misel sabora.

Posl. dr. Šilović je opozarjal pravosodnega načelnika na potrebno

preosnovno nekaterih zakonov. Predvsem je to potrebno za odušični zakon. Ker pa ne morena oseba vseh preosnov izvesti, naj se ustanovi pri deželni vladi kodifikacijska komisija. Preosnovati je nadalje treba zakon o kmetijskih dednih pravicah, postopanje o civilnih pravicah, ki se sedaj predolgo vlečejo; nadalje zemljiščne knjige, notarski in odvetniški red, sploh je treba preosnovati ves kazenski zakonik, ki je že nad sto let star, kakor tudi porotno sodišče.

Posl. dr. Mile Starčević je tudi zahteval reformo kazenskega zakonika, predvsem pa odškodovanje ponedolžnem zaprtih. Potem je polemizoval proti posl. župniku Šnapu ter izjavil, da hrvaški narodni zoper duhovnike, temuž le zoper nevredne, kakršen je Šnap. V njegovi župniji vlada največje nezadovoljstvo. On je sramota duhovniškega stanu. (To je tisti župnik, ki ga je te dni v Zagrebu na glavni ulici bivši župan Mileusić pretepel s konjskim bičem).

Posl. Tuškan je rekel, da so sodniki zadnjih 20 let čestokrat svojo oblast zlorabljali. Sodniki niso bili neodvisni in svobodni, temuž pristopni vsakovrstnim ovadstvom. Pod novim pravosodnim načelnikom postaja v tem oziru dokaj bolje. Potem je govoril o sramotnih razmerah v zaporih okrajnih sodišč.

Posl. dr. Vinković je pozdravljaj vse sprožene reforme predgovornikov ter izjavil: »Toda reforme moramo izvesti hitro, sicer lahko zopet pride kak Khuen-Hedervary ter vse pokvari«.

Sekcijski načelnik dr. Marjanovič je obljubil, da se državljanski zakonik, ako ne v celoti, vsaj deloma reformira. Ravno tako si bo prizadevala vlada, da uredi zakon o kmetijski dedščini s posebno novelo. Kmalu se predlože zbornici novele o kazenskem in v korist vseh Slovanov. Tudi zemljiščne knjige se že urejujejo. Govornik upa, da se mu posreči tudi plaše uradnikom urediti, pri čemer pridejo prvi v poštev nižji uradniki. Glede kazenskega zakonika čaka deželna vlada na vseh novega kazenskega zakonika v Cislitaniji. Odušični zakon se izda s posebno novelo, porotna sodišča se organizirajo in zopet ožive.

Postojanka je bila nato sprejeta. Nadaljnje točke proračuna 2—8 so se sprejele skoraj brez vsake debate.

Ogrska delegacija.

Dunaj, 11. februarja. Vojni odsek je obravnaval najprej o odgovorih vojne uprave na lanske resolucije. Pojasnila vojnega ministra so se proglasila deloma za zaupna. Minister je med drugim obljubil, da se položaj vojaških penzionistov, ki so bili v kaki vojski, mora zboljšati; istotako se mora kaj storiti za preskrbo vojaških vdov in sirot. — Potem se je nadaljevala podrobna debata o vojnem proračunu. Delegata grof Apponyi in Okoliesanyi sta odklonila zahtevo za zvišanje stroškov za vojaške sodnike, češ, da ogrsko zakonodajstvo še ni sprejelo novega vojaškega kazenskega pravnega reda. Vojni minister je izjavil, da pomankljivo znanje nemščine pri čestniških ispitih enoletnih prostovoljcev ne odločuje za uspeh. Prvih 9 točk proračuna je bilo sprejetih.

Madjarske grožnje.

Budimpešta, 11. februarja. V mestnem zastopu je interpeliral ravnatelj industrijskih društev Golleri župana, naj se izključijo avstrijski industrijski izdelki iz Ogrske, ker se na Dunaju agituje zoper ogrsko moko in meso.

Dogodki na Balkanu.

Solun, 11. februarja. Ruski civilni agent Demerik se je zavzel za nekatere zaprte Macedonce. Generalni nadzornik Hilmi paša mu je odgovoril, da se ravnokar sestavlja imenik vseh zaprtih Macedoncev, ker bode kmalu vse sultan pomilostil. Na Demerikovo vprašanje, ali se pod besedo »kmalu« razumejo tedni ali dnevi, je odgovoril Hilmi paša, da v tem slučaju pomeni dneve.

Belgrad, 11. februarja. Ministrska kriza se je tako naglo poravnala le valed rusko-japonske vojne. Rodoljubi, bodisi katerekoli struje, so spoznali, da se bližajo resni časi, ko morajo osebni prepri utihniti.

Poljska zmaga.

Poznanj, 11. februarja. Pri deželnozborski volitvi v Liebenau (Poznanj) je bil izvoljen poljski urednik Korfanty.

Nemški državni zbor.

Berolin, 11. februarja. Levičarji so predlagali, naj se v zatiranje »slabe« literature in umetnosti izda nov lex Heinze. Socialni demokratje so zahtevali, naj se obsodbe podčastnikov in častnikov, ki so trpinčili podrejeno vojaštvo, vsak mesec prečitajo moštvi in častnikom. Taki častniki naj se odpuste.

„Motu proprio“.

Rim, 11. februarja. Vkljub vsem zanikanjem se zatrjuje, da je papež sklenil, da italijanske katoliške volilce pripusti k volitvam za parlament.

Nova vstaja v nemških kolonijah.

Hamburg, 11. februarja. Iz Kameruna se poroča, da so se tudi tam vzdignili zamorci ter se pomičejo proti deželi Hererov.

Dopisi.

Z Dolenjskega. (Leopold Potrebini f.) Umr! je mož! Ob Tvojem grobu se spominjam preteklih dni, spominjam se Tebe, ki Te je trpka usoda preganjala do zadnjega diha. Ob Tvoji prerani smrti se je pač pokazalo, da si štel prijateljev v tisoče; pokazalo se je, da si bil priljubljen in oboževan v ljudstvu. Kako se Ti je vradostila duša zroča z rajskih višav na nepregledno množico, ki je Tvoje izmučeno telo spremljala k zadnjemu počitku. Kdaj so videle Radeče tak pogreb? Koliko učiteljev se pač pokopje tako?! Kako se je Tvoja velika duša naslajala ob zvokih koračnice žalostinke, saj jo je izvajala Tvoja godba! Kako je prekipela ta duša veselja ob pogledu na stotine ljubljene šolske mladice in ob pogledu na dolgo vrsto nekdanjih tovarišev učiteljev, ki so prihiteli od blizu in daleč, da Te zadnjikrat pozdravijo! Zakaj, dragi Leopold, zakaj Ti ni bilo sojeno le malce zadostila za Tvoje trpljenje vsaj v zadnjih dnevih življenja? Revez! Ne, nisi! Tebi je dobro. V življenju si bil sicer učitelj-trpin, čigar pravice so mikreskopično majhne, a čigar dolžnosti so ogromne skale, ki ga tišče k tlom in ga malo po malo more, ... a sedaj Ti je dobro! Mi pa smo na poti ... Bil si uzoren učitelj! Navzlic vsemu preganjanju Ti nikde ne more dokazati nasprotnega. Kje sta bila na dan pogreba ona dva, ki sta Te pregnala iz priljubljene Kostanjevice? Jima li ni duše stiskal strah v izpoznanju, da sta baš ona kriva Tvoje prerodne smrti? Nista li prišla do zaključka, da bi bilo bolje, ko bi se bila takrat njima dala že dolgo zaslužena brca, mesto da se Tebe istrigali iz srede svojih prijateljev? Kjerkoli si služboval, pridobil si si xđajci srca nežne mladine; pridobil si si uspehov kakor malokateri. Saj si poznal nekočuteče otroško srce, bil si pa tudi sam temeljito naobražen, upošteval si učenčev individualnost. So li pri Tebi upoštevali individualnost? Ne! Sodili so Te po enem kopitu z drugimi. In vendar si bil tako izreden človek! Bi-rokratiem seve ne pozna razlike med dušami. Učitelj je stroj; ko se obrabi, vrže se med staro šaro. Pošiljali so Ti ukor za ukorom, odtegnili so Ti krvavo prislužene petletnice. Ko si služil v Radečah in si moral poučevati na ekskurendni šoli v Podkrajju, kjer nisi do bil niti skorjice kruha, slabel si čezdalje bolj. Prosil si iz Radeč v Krško. Našli so Ti še enkrat register prestopkov, dolg kakor moraka kača, službo pa so oddali drugemu. Tudi zadnje prošnje v smrti Ti niso uslišali. Dobro, da na smrtni postelji nisi zvedel, da je mesto Tebe imenovan drugi nadučitelj v Radečah. V zadoščanje Ti bode, da sta še za časa Tvojeja življenja izpoznala Tvoje pravo vrednost nadzornik in pa zadnji Tvoj nadučitelj. Kakor sta Te nekdanj nadzornik in nadučitelj pahnili v blato, tako sta se ob koncu Tvojih dni trudila druga dva, da Ti pomoreta do pravice. In ko bi Ti bilo sojeno dragi Leopold, doživel bi bil jaenega dneva, ko bi bila tudi trda roka višje gospe odnehal. Bil si tudi umetnik po božji volji. Kje vzamemo kapelnika, ki bi nas znal ob skupščinah in na koncertih tako mojstrsko voditi, kakor si nas vodil Ti? Koliko se bode še porodilo učiteljev, ki bi s tako vztrajnostjo in poštrevnostjo delovali v prid umetnosti, kakor si deloval Ti? Kaj je čutila Tvoja duša videč ob grobu

člane dveh godb, ljudi vtrjene v boju za obstanek, moše zagorelih obrazov, ki pa so plakali, kakor plaka dete za izgubljenim očetom? Zakaj si jih zapustil? Da, roka usode, trda si in neizprosn! ... Ko stojim ob Tvojem grobu porajajo se mi spomini ... Kakšen tovariš si bil! Kako si znal ceniti resničnega prijatelja, a kako si iz dna duše sovražil hinavstvo in klečeplavstvo! Kdo izmed Tvojih znancev in prijateljev ne ve, kako si znal zabavati družbo z dobrimi dovtipi in perečim sarkazmom? Ah, časi kje ste?! Končavam. Počivaj dragi Leopold, počivaj mirno. Tudi jaz Ti kličem v slovo besede, ki jih je zaklical nadzornik Stiasny na Tvojem grobu: »Do svidenja!«

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 12. februarja.

— **Nadvojvoda Oton** mudil se je danes — prišedši iz Dubrovnika — štiri ure v Ljubljani. Obedoval je v restavraciji na južnem kolodvoru, kjer se je o postrežbi restavraterja Schreyja jako pohvalno izrazil. Po obedu ogledal si je v županovi kočiji mesto, katero je napravilo nanj najugodnejši vtis. Popoldne se je odpeljal z gorenjskim vlakom.

— **Kako so narodni.** Dne 31. januarja so priredili Salezijanci v Uršulinski cerkvi predavanje združeno z beračenjem na drobno in na debelo. Na ta »spas« so vabili slovensko občinstvo s a m o n e m š k i m i vabili. Na vabilih je tiskana tudi firma tiste tiskarne, ki je vabila tiskala. Na vabilu se je čitalo doslovno »Katholische Buchdruckerei, Laibach«. Mislili smo dogle, da se glasi firma »Katoliška tiskarna« a zdaj vidimo, da klerikalci nimajo pri svoji tiskarni slovenske firme nego nemško. V tem nas potrjuje druga tiskovina, ki jo imamo v rokah, namreč jedilni list gostilne pri »Zvezdic«. Ta jedilni list je popolnoma in izključno slovenski, samo tiskarna je svojo firmo dostavila v nemškem jeziku. Na čistoslovenskem jedilnem listu čitamo: »Katholische Buchdruckerei«. Recimo, da bi mi v svoji tiskarni pod kako tiskovino postavili firmo »National-Druckerei« — kaj bi rekli ljudje? Pljuvali bi na nas. No, pri nas je kaj takega izključeno, se ni zgodilo in se nikdar ne zgodi; pri nas smo tiskali že nemške, italijanske in francoske stvari, a na vseh se bere vedno samo »Narodna tiskarna«. V ostalem pa ne rečemo drugega nego: Hail »Katholische Buchdruckerei«, vredna sestra v šonklavskem farovžu nastanjeni »Katholische Buchhandlung«!

— **Česa »Slovenec« ne vel.** V sredo je priobčil »Slovenec« poročilo admirala Aleksejeva o napadu japonske vojne mornarice na Port Artur, katerega je baje prinesel petrogradski list »Regierungsbote«. Lista s tem imenom pa v Petrogradu ni! Revez »Slovenec«, ki hoče o vsaki stvari biti najboljši poučen, si menda misli, da izdaja ruska vlada svoj uradni list res v nemškem jeziku. Da, »Slovenec« je včasih ne samo silno naiven, ampak tudi neumen! Da se v bodoče ne bo več blamiral pred slovensko javnostjo, mu mi povemo, da je uradni list ruske vlade »Praviteljstveni Vjestnik« in da so ga v »Regierungsbote« prekrstili — dunajski Nemoi!

— **Škofova zavarovalnica.** Iz St. Petra na Krasu se nam poroča: Menda ni še dolgo, kar obstoji v Ljubljani vzajemna ali škofova zavarovalnica in že so ljudje začeli preklinjati to katoliško napravo. Iz ni čuda! Za izgled, kako se postopaj navedem naslednje: Jakob Stavar in Ant. Vodopivec, oboje iz Klenika, sta bila in sta še zavarovana pri graški vzajemni zavarovalnici. Lanskega leta pride necega dne v Klenik agent škofove zavarovalnice, da zavaruje tam več menda katoliških poslopij In res je vlovil nekaj ljudi. Tudi zgoraj omenjenih mož se je lotil. Izvedši po zvijači, da koliko sta zavarovana pri graški zavarovalnici, ju je nagovarjal, da naj prestopita k škofovi zavarovalnici. Oba

moža sta mu odločno povedala, da tega ne moreta storiti, ker termin je ni potekel. Toda škofov agent jih je le pestil in tudi poslopje premeril. Moža mu nista ničesar podpisala — podpisal je menda sam. Kmeta sta za to leto plačala zavarovalnino graški zavarovalnici in mislila, da je vse v redu. Dne 5. t. m. pa jima je advokat Vencelj poslal opomine, da morata plačati tudi pri škofovi zavarovalnici. Siromaka sta res plačala, prvi 10 K 14 v, drugi 13 K 38 v. Tako sta moža zavarovana na dveh krajih. Zastopnik škofove zavarovalnice za St. Peter je znani Valentin Krašovec. Kmetje vidijo zdaj, kako delajo katoliški zavodi, torej — pozor!

Katoliške latinizatorje, ki vidijo vsakovrstne narodne pregrehe naprednega učiteljstva, prosimo, naj blagovolijo pomesti množico smeti pred svojim pragom. »Slovenec« od torka se jezi, ker so dobila šolska vodstva v izpolnenje obrazcev tiskovine »Kataster der Volksschule«. Pozivlja učitelje pri tem, naj se uprejo temu in kliče: Na noge gg. Germek in Luznar. Z ozirom na to tanko narodno čustvo klerikalne gospode bi opomnili: Zakaj se danes duhovniki izdajajo latinske in nemške krstne liste, poročne liste itd.? Zakaj imajo župni uradi še vedno štampiljice: Parochia ss. Zakaj duhovniki vpeljujejo vedno več latinskega petja v cerkve? To raznaroduje in izpodriva lepo slovensko petje! In še mnogo bi se dalo navesti s polja raznarodovanja slovenskega ljudstva in zapostavljanja slovenskega jezika. Ako klerikalni narodnjaki res svojo narodnost tako ljubijo, pridno naj sami trebiti narodno polje latinske in tudi nemške ljuljke. Učiteljstvo kot podrejeni organ ne more ukazovati deželnemu šolskemu svetu, v katerem sede tudi slovenski klerikalei, ki pa ničesar ne store v odpravo nemškega uradovanja.

Konsum v Česnjici. Tudi v Česnjici pri Selcih imajo katoličani svoj konsum. Dolgo časa so z njim begali ljudi, a naposled so le začeli uvidevati, da je vsem konsumom sojen isti konec. In ker vedo, da sledi bankrotu tudi plačevanje in malo zapora, so že zdaj začeli skrbeti za prihodnost. Dali so ves konsum v najem, tako da pravzaprav ni več zadruge, nego navadna trgovina. Škoda, res škoda, da ti konsumi tako hitro izginjajo!

Velika „Sokolova“ maskarada v „rožcah“ obeta, sodeč po pripravih, nadkriliti vse dosežanje enake priredbe. Dekoračija dela vrlo napredneje, v dvorani je, posebno zvečer, vse živo pridnih dekoraterjev! Tu se slika, kašira, barva, tam zopet žaga, zbijaj, vrta itd. Na visokih stojalih balansirajo tapetniki, ki bodo temni strop velike sokolške dvorane spremenili v »modro nebo«. Slikarska dela, večinoma že dogotovljena — so letos tako krasna, da gre vsa čast gledališkemu slikarju G. Waldsteinu. Tudi pod galerijo se pridno dela in bode vse v rožcah, posebno presenečeni bodo obiskovalci maskarade na veliki svetilnjak, kjer bo vse spolno krasnih rožic. Verjamemo, da bodo imele vrtnarice in vrtnarji obilo dela in skrbi, paziti na vse te rožice! Skupin je že veliko priglasišnih in tako smo preverjeni, da bode tudi letošnji obisk »Sokolove maskarade« nad vse poveljen.

Maskarada pevskega društva „Ljubljana“ bo v nedeljo, 14. t. m., na Starem strelišču. Ta ne bo zaostajala za njenimi prednicami, gotovo bo pohitelo vse zabave željno občinstvo na sliet v Ameriko. Že sama na sebi krasna dvorana Starega strelišča, katera bo spremenjena v pristanišče in v pravi amerikanški raj, bo vsakemu obiskovalcu zbudila najvišje zadovoljstvo, kaj pa šele razne lepe maskovane skupine in posamezne maske, katerih bo sigurno veliko število! In kdor bo gledal izvrstno izveščane peselce vrveti v českanje, v Ljubljani toli pri ljubljenem narodnem plesu »Česka beseda« bo občudoval to eksaktnost. In vse to bo vplivalo s silo na čustvovanje opazovalca, privedlo ga bo do razmišljanja o lepoti sveta in tako provzročilo, da se bo s podvojenim veseljem udeležil plesa in pristne zabave, ter bo tako imel še pred zaključkom krajevanja prince Karnevala nekoliko zadovoljnih, zabavnih uric.

Narodna čitalnica v Ljubljani. Zaključni venček družinskih večerov bo jutri ob polu 9. uri zvečer. Kakor se čuje iz krogov, ki so se udeleževali teh toli priljubljenih večerov, bo ta venček zelo dobro obiskan.

Marijina devica na plesu. Ples je velik greh, udi naš škof in obeta vsem tistim, ki ne slušajo, neznanske muke v peklu. Vzlic temu pa tudi Marijine device naših premaga hrepenenje po fantovski družbi in zgodi se večkrat, da pozbijo na škofa in na hudiča ter gredo — plesat. Oni dan enkrat je bil ples pri Stajer-Franceljnu, tam blizu elektrarne. Dobro so se imeli in veselo so plesali, kar se je dalo. In ko so se najbolj sukali, je zletela po sobi — svetinca Marije Vedne Pomoči, kakor jih ljubljanske uršulinke obešajo okrog vrata Marijinim devicam. To je bilo smeha in šale. Marijina devica na balu! Najlepše pa je, da sedaj nobena izmed plesalk ni hotela pripoznati, da je lastnica te svetinice. No, kadar pride post, se bo Marijina devica, ki je izgubila to svetinco, že povrnila v — naročje svojega duhovskega očeta.

Glas iz občinstva. S Poljske ceste se nam piše: Zraven starega strelišča, konec Šrajzerjeve hiše je globok jarek, pri katerem se je že marsikak voz prekučil in poškodoval. Ker ima zdaj mestna občina vsled zgradbe nove ceste v največji bližini dovolj materiala na razpolaganje, prosimo, naj se omejenjati graben zasuje. Pri ti priliki vprašamo še: ali bi ne bilo mogoče doseči odstranitve Škofovega zoba, ki tako nadležno ovira ves promet. Izlepa se bo težko dalo kaj opraviti, to vemo. Morda bi se pa dala izvesti eksplozija?

Poročil se je včeraj v Zagrebu gospod Franc Hočevar, nadporočnik 53. polka v Belovaru, z gosposi Slavo Kosirnik iz Zagreba. Čestitamo!

Iz Kamnika. se nam piše: Naši trgovci so se dogovorili, da bode ob zimskem času odpirali prodajalne ob 7. uri zjutraj in jih zapirali ob 6. uri zvečer. To bi bilo prav umestno. Ali kdo je bil prvi, ki se je pokazal figa-moša? Dekanov prijatelj, ki ima svojo prodajalno pred cerkvijo! Ta odpira že ob 5. uri in prodaja svojo šlo-budro do 9. in 10. ure zvečer. S tem seve mnogo škoduje drugim trgovcem in vadi ljudi že rano in pozno v noč žganjariti! No, gospod dekan, kaj pravite k temu, da imate take koštrune da vedno med božjo službo tudi tojbo na vaši podlagi „jerna“! Ta sem pogledite, g. Anton Bonaventura! Potreba bi bilo pač tudi, da se kdo od mero-dajne strani spomni na tega moža, ker prodaja tudi stvari, do katerih nima pravice. Vprašanje je tudi, od kod do-biva tiste „prima Qualitā“ klobase itd. Želeti bi bilo, da bi naši mestni stražniki malo bolje pazili na take tije, kakor tudi na take klerikalne gostilne in žganjarne, kakor so na Perovem. Se-danje županstvo je branilo z vso silo, da kaj takega prepreči, ali žal, da to ni imelo vspeha. Zakaj — je pač drugo vprašanje. Ako se nikdo ne pobriga za tu navedene stvari, se bomo pač morali pozneje oglasiti v Ljubljani.

Iz Bukovja pri Postojni. V ponedeljek dne 15. t. m. dopoldne bode ta praznovala v Studnem zlatu poroko Franc in Reza Marinček iz Bukovja. Vkljub visoki starosti sta oba še trdna in zdrava. Živita jima še dva sina in dve hčeri — vsi poročeni. Zlatoporočnica sta vohče priljubljena med ljudstvom, zato: Bog živi ju še mnogo let!

Bralno društvo „Lipa“ na Slapu pri Vipavi bo imelo v nedeljo, dne 14. svečana t. i. ob 3. uri popoldne redni občni zbor z navadnim programom.

Odber slovenskega izobraževalnega in zabavnega društva „Naprej“ v Gradcu sestavi se je za tekoče leto tako-le: Vošnjak Franc, predsednik; Cizel Miško, podpredsednik; Glaser Pavel, tajnik; Miki Ivan, blagajnik; Vršič Franc, knjižničar; Plečnik Rado, gospodar; dr. Klasinc Ivan, revizor in prof. A. Kaspret, revizor.

Baron Mac Nowin, okrajni glavar celovški in poseben prijatelj Slovencev, je šel na daljši odpust, od katerega se baje ne povrne več na svoje mesto. Pravijo, da so ga kome-dije, ki jih je uganjal zadnja leta v Škofijah, utrudile tako, da si mora želeči pokoja! Vodstvo okrajnega glavarstva ima sedaj okrajni komisar pl. Ehrfeld.

Judežev grob je priletel v šolo na Krejancih pri Galiciji. Nemški „schulverein“ je podaril šoli nekaj učil, in zato mu krajni šolski svet po nemških listih izraža „kerndeutschen (!) Dank“. Šolo pa obiskujejo izključno samo slovenski otroci! Narobe svet!

Izpred okrožnega sodišča v Novem mestu. Matja Ustnik iz Kravje peči je poslal svo-

jemu sinu 400 K, da je zamogel iti v Ameriko. Fant pride pa že drugo leto k tretjemu vojaškemu naboru. Ker je bilo dokazano, da sta bila oče in sin domenjena, obsodil je sodni dvor Matijo na 4 dni zapora. — Amalija Senica, je tožena prestopka proti varnosti življenja. Služila je poprej pri Janesu Bulcu na Mirni. Po neprevidnosti je dala mesto vode otroku piti jesihove esence. Ker je bila voda omenjeni dan kalna, bi bilo to lahko hudodelstvo; kajti vedeti bi morala, da čiste vode ni pri hiši. Neki jesihar je pustil na mizi pol litra esence Anton Zajc, gostilničar v Bistrici potrdi da je res flaška esence bila na mizi. Sodni dvor se ni mogel prepričati, da bi bila Amalija Senica po neprevidnosti zakrivila to nesrečo, zato jo je oprostil. — Martin Zagorec, Janez Langus in Jože Jakše iz Orehovice so Franceta Hudoklina pretepli in mu prizadejali težko telesno poškodbo. Hudoklin ima zlomljeno roko. Toženi so pili pri Jožetu Novaku Pri obravnavi so fantje vse drugače govorili kakor pri prvem zaslišanju. Martin Zagorec je prvi izpovedal, da je bilo dogovorjeno napasti in preteptati Hudoklina; sedaj pa je pravil, da jih je tepeni napadel. Janez Langus je trdil isto, češ, da so se prvič ognili, a tožitelj je zopet prišel za njimi. Jože Jakša pa je povedal, da so nato ti vzeli palice v roke in ga naklestili. France Hudoklin je trdil, da on ni nič zabavjal v gostilni, pripoznal pa je, da je za fanti šel; tepen pa ni bil s palicami ampak s plankami. Sodni dvor je obsodil Zagorca in Langusa na 6 mesecev, Jakšeta na 4 mesece težke ječe. — Ana Bukovec iz Bojanje vasi se je 23. septembra imela zagovarjati radi žaljenja časti. Prejšnji dan je Marijo Slobodnik nagovarjala, da naj po krivem priča, češ, prisega tako ni nič. Marija Slobodnik izpove, da je Ana Bukovec Brančiča pitala z besedo: „Laška svinja“. Bara Slobodnik iz Bojanje vasi potrdi, da je tožena tudi pri nji rekla: „Enkrat jih je dvanajst prislego, da niso nič videli, pa je bil dotični oproščen. Daniel Vranišič, trgovec v Dragovecih, potrdi, da je vse res, kar je v tožbi navedeno. Občina Radovica daje toženi dobro izpričevalo, a sedeti bo morala dva meseca.

Pevsko društvo „Kolo“ v Trstu priredi v nedeljo, 14. t. m. v dvorani Mally (ul. Torrente št. 20) maskirani plesni venček.

Električna cestna železnica. Zdaj je postajališče električne cestne železnice na Poljanah nasproti hiši št. 17. Promet je tamkaj tako oviran, da je občina želja, naj se postajališče prenese in sicer med hiši št. 17. in št. 15, kjer bi bil z ozirom na novo cesto tudi najprimernejši prostor.

Hud maček. V hišo na Sv. Petra cesti št. 11 se je pripeljal pred 14 dnevi črn maček, ki je vedno po hiši vpil. Včeraj popoldne je hotel postopaj Ladislav Juvan mačka vjeti in ga je podil po dvorišču. Končno ga je spodil v drvarnico, kjer ga je prijel, a maček ga je popadel za levo roko in ga ni popred izpustil, da je prišel hlapec Viljem Postata in mu je s kleščami gobec odprl. V tem trenutku je sgrabil maček Juvana še za palec na desni roki in mu ga skoraj odgriznil. Nato je maček ušel. Juvanu je začela roka takoj otekati in so ga morali ponoči prepeljati v bolnico.

Tatvina. Hišnemu posestniku Ant. Paichelnu na Rimski cesti št. 23 je bila v noči od 10. na 11. t. m. od hiše ukradena cinasta strošna cev.

Iz Amerike se je pripeljalo danes s jutraj 7 oseb.

V Hrušice je odpotovalo včeraj k zgradbi železnice 32 Hrvatov.

Izgubljene reči. Brivski pomočnik Ignacij Vlahovič, stanujoč na Sv. Petra cesti št. 59, je izgubil včeraj na poti od Karlovske ceste, po Sv. Florijana ulicah, Starem in Mestnem trgu do doma bankovca za 10 kron. — V Prešernovih ulicah je izgubil včeraj zvečer gledališka igralca Ernestina Köhna, stanujoča v Wolf-fovih ulicah št. 1, denarnico, v kateri je imela srebrno ovratno verižico in nad 6 K denarja. — Dne 10. t. m. je izgubila od Sv. Jakoba mimo Justične palače do Kolizeja neka gospa torbico, v kateri je bil prstan in okoli 6 K denarja. Odda se naj na policiji.

Dožnik je bil zamenjan v šentjakobskem okraju. Dotični gos-pod naj ga odda v »Narodni Ti-skarnik«.

Najnovejše novice. Prvi srbski shod zdravnikov in fizi-kov se vrši letos v Beogradu.

Poljsko ljudsko vseučilišče na Dunaju se je osnovalo pod imenom »Adam Mickiewicz«. Prvo predavanje bo imela dne 14. t. m. poljska pisateljica gospa Jelena Gumpłowicz-Landau.

Grozen požar v Balti-moru Požar, ki je divjal dva dni in dve noči, je uničil 2500 postopij. Žu-

pan je cenil škodo na 200 do 300 milijonov dolarjev. Celo mesto je za-varovano za 1,267 000 000 dolarjev. Nad 50 000 oseb je brez dela in za-služka. Pap-ž je brzojavil ondotnemu kardinalu Gibbonsu, naj mu takoj poroča obširno o nesreči. Pogorišča so zasedli vojniki, ker so zamorci za-želi ropati.

General Daveust, voj-voda Auerstädt, bivši kancelar častne legije, je umrl v Parizu.

51dnevna sodna raz-prava. Italijanski admiral Bettolo je tožil socialističnega poslanca Fer-rija in list »Avanti« zaradi obreko-vanja. Razprava je trajala 51 dni. Ferri in urednik »Avantija« sta bila obsojena vsak v 14mesečno ječo in večjo denarno globo.

Telefonska in brzojavna poročila.

Rusko-Japonska vojna.

Petrograd 12. februarja. Ge-neralni štab ruske mornarice raz-glaša, da je bilo v bitki pri Port Arturju poškodovanih šest japonskih ladij, 50 Jap-oncevi ubitih in 150 ranjenih. Istotako razglaša, da bo »Cesa-revič« že v nekaterih dneh popolnoma popravljen.

Petrograd 12. februarja. Ru-ska vlada je dobila obvestilo, da ima Kitajska pripravljenih 200.000 mož, s katerimi hoče vdreti v Mandžurijo.

Petrograd 12. februarja. »Novoe Vremja« potrjuje včera-jšnje poročilo, da so bili Japonci blizu reke Jalu popolnoma po-raženi.

Petrograd 12. februarja. Uradno poročilo admirala Alekse-jeva pravi, da je ladja »Cesare-vič« močno poškodovana, druge ladje pa imajo izvzemši »Palado« le manjše poškodbe. »Palada« je trpela največ vsled eksplozije me-linitovega plina.

Svineminde 12. februarja. Tu mimo je plulo 12 ruskih boj-nih ladij, ki so na potu na Daljni vzhok.

Kiel 12. februarja. 15 ru-skih bojnih ladij je pasiralo Cesar Viljemov kanal.

Dunaj 12. februarja. Avstrij-ska križarka »Aspern« je zapu-stila Honkong in šla na sever na rusko-japonsko bojišče. V japonski tabor je odposlan stotnik general. Štaba Stany, ki je doslej služ-boval v vojnem ministarstvu.

Berolin 12. februarja. »Vos-sische Zeitung« dementuje samo-sebe, prijavljajoč telegram, da je vest, da so Japonci zavzeli Port-Artur neresnična.

Pariz 12. februarja. »Agence Havas« poroča, da poškodbe ru-skih ladij niso znatne, tudi ne poškodba »Cesareviča«. Vse bodo v nekaj dneh popravljene.

Dunaj 12. februarja. Pri so-areji pri nemškem poslaniku grofu Wedelu sta se sešla ruski po-slanik in japonski poslanik. Japo-nski poslanik je prvi pozdravil.

Berolin 12. februarja. »Post« se poroča iz Petrograda, da je korejski poslanik v najobupnejšem položaju, ker nima prav nobene zveze s svojo vlado.

Petrograd 12. februarja. Dan-ski kralj Kristijan se je bil šel pred nekaj dnevi ponudil Rusiji in Japonski za posredovalca Ru-sija je bila zadovoljna, Japonska pa je vsako posredovanje odklonila.

Petrograd 12. febr. Rusi so pred pristanom Vladivostok vjeli dve veliki japonski ladij.

Petrograd 12. februarja. Tu-kajšnja in moskovska дума sta dovolili za vojaštvo vsaka poldrugi milijon rubljev.

London 12. februarja. Iz Kobe se poroča, da se je vnel ljut boj z Japonci.

Berolin 12. februarja. Sicer jako resna, »Vossische Ztg.« prijavlja skrajno neverjetno po-ročilo iz Yokahame, da so Ja-ponci zavzeli Port Artur. Isti list trdi, da je rusko bro-dovje, zbrano v Port Arturju,

postalo za boj popolnoma nesposobno.

London 12. februarja. Iz Tientsina se poroča, da je pet ruskih vojnih ladij bombardiralo mesto Hakodate in je popolnoma porušilo.

London 12. februarja. Uradno se potrjuje, da so ruske ladje bombardirale in uničile Ha-kodate. To je glavno mesto ja-ponskega otoka Jesso in leži na južni strani tega otoka, 23 milj od Vladivostoka. Hakodate je utr-jeno mesto in ima 78000 prebivalcev. V njem je v garniziji en polpek, en polk konjenikov in več baterij topničarjev.

London 12. februarja. Na pota v Seoul se Japonci na-leteli na odpor in se je vnel boj. Tako se poroča iz Kobe.

London 12. februrja. »Ex-press« javlja, da se je Japon-cem zasedenje Koreje po-srečilo, ker je v Gensanu iz-krcano vojaštvo že stopilo v zvezo z vojaštvom, ki je bilo izkrcano na zapadnem bregu.

London 12. februarja. Jap-onske vojne ladje križarijo po zalivu Pečili, da bi ne bilo mogoče, dovažati premog v Port Artur.

London 12. februarja. »Daily Telegraph« trdi, da so Japonci zopet začeli bombardirati Port Artur, da so potopili tri ruske ladje in razstrelili rusko banko, med tem ko pravijo drugi listi, da se Japonci sploh niso spet prikazali pred Port Arturjem.

London 12. februarja. Rusi so v Port Arturju podrli vsa po-slopja, na katera bi mogle japo-nške ladje streljati.

London 12. februarja. Uradno se poroča, da so Japonci v po-morski bitki pri Port Arturju imeli sledečo škodo: ena velika vojna ladja je bila močno poško-dovana, ena križarka je postala nerabna za boj, ena se je po-topila, dve torpedovki sta bili uničeni.

London 12. februarja. V noči od 10. na 11. t. m. je šlo rusko brodovje iz Port Ar-turja v južni smeri iskat Japonce, a jih ni našlo. Iz tega se sklepa, da so japonske ladje v zadnji bitki toliko po-škodovane, da se je moralo japonsko brodovje umak-niti v svoje pristane.

London 12. februarja. Ja-ponska vlada je razglasila regula-tiv za vojne korespondente. Ja-ponci bodo skrbeli za transport in prehranjevanje časnikov, ti pa morajo svoja poročila predlo-žiti vojaški cenzuri. Kdor tega ne stori, pride pred vojno sodišče.

Novi York 12. februarja. Listi trde, da so japonske torpe-dovke v bitki pri Port Arturju rabile ruske signale in tako Ruse premotile.

Trst 12. februarja. »Piccolo« trdi, da se italijanske stolice z vseučilišča v Inomestu premeste v Gorico in sicer že tekom ne-katerih tednov.

Dunaj 12. februarja. Cesar je v toliko okrevl, da je danes že sprejel ministrskega predse-dnika Körberja in več drugih oseb.

Dunaj 12. februarja. Avstrija pošlje dva oficirja generalnega štaba v ruski tabor, dva pa v japonski tabor.

Praga 12. februarja. Po-slanca dr. Baxa in Klofač sta prvi grofu Lamsdorffu, drugi »Slavj. blag. občestvu« brzojavila, da želi ves češki narod Rusom zmago.

Praga 12. februarja. Izvrše-valni odbor mladočeške stranke je po več ur trajajočem posveto-vanju sklenil, da ostane stranka na svojem dosedanjem stališču napram vladi.

Sofija 12. februarja. Danes so v tukajšnji katedrali in v vseh pravoslavniških cerkvah v Bolgarski maše za zmago ruske armade.

Listnisa uredništva.
Gosp. I. K.: Prejeli — pride na vrsto!

Borzna poročila.

Ljubljanska

„Kreditna banka“ v Ljubljani.

Uradni kurzi dunaj. borze 12. februarja 1904.

Malezinski papirji.

	Denar	Blago
4 1/2% majeva renta	99.90	100.10
4 1/2% srebrna renta	100.45	100.65
4 1/2% avstr. krona renta	99.80	100.10
4 1/2% zlata	119.60	119.80
4 1/2% ogrska krona	97.85	97.85
4 1/2% zlata	117.25	117.45
4 1/2% posojilo dežele Kranjske	100.00	100.75
4 1/2% posojilo mesta Splita	100.00	100.00
4 1/2% Zader	100.00	100.00
4 1/2% bos. herc. žel. pos. 1902	100.30	101.30
4 1/2% češka dež. banka k. o.	100.00	100.30
4 1/2% ž. o.	100.00	100.20
4 1/2% zst. pisma gal. d. hip. b.	101.50	102.00
4 1/2% pest. kom. k. o. z	106.50	107.50
4 1/2% pr.	101.00	102.00
4 1/2% zast. pisma Innerst. hr.	100.50	101.50
4 1/2% ogrske cen.	100.00	100.80
4 1/2% dež. hr.	100.00	101.00
4 1/2% z pis. ogr. hip. ban.	100.00	101.00
4 1/2% obl. ogr. lokalnih železnice d. dr.	100.00	101.00
4 1/2% obl. češke ind. banke	100.50	100.70
4 1/2% prior. Trst-Poreč lok. žel.	98.50	99.50
4 1/2% prior. dol. žel.	99.50	100.50
4 1/2% juž. žel. kup. 1/2%	297.60	299.60
4 1/2% avst. žel. p. o.	101.00	101.50

Srečke.

Srečke od 1. 1854	180.00	182.00
„ „ 1860/1	182.00	184.50
„ „ 1864	266.00	280.00
„ tiske	161.00	163.00
„ zem. kred. I. emisije	298.00	301.50
„ „ II.	284.00	288.00
„ ogr. hip. banke	266.00	270.00
„ srbske a frs. 100—	84.00	86.00
„ turske.	116.50	117.50

Basilika	463.00	473.00
Kreditne	81.00	85.00
Inomoške	80.00	84.00
Krakovske	89.00	92.00
Ljubljanske	54.50	55.50
Avst. rud. križa.	67.00	71.00
Ogr.	67.00	71.00
Rudolfove	77.00	81.00
Salcburške	508.00	518.00
Dunajske kom.		

Dejnice.	81.25	82.25
Južne železnice	658.50	659.50
Državne železnice	281.25	282.25
Avst.-ogrske bančne dejnice	641.50	642.50
Avst. kreditne banke	745.00	747.00
Ogrske	249.50	251.00
Živnostenske	640.00	650.00
Premogokop v Mostu (Brüx)	395.50	396.50
Alpinske montan	1810.00	1825.00
Praske žel. ind. dr.	455.00	456.00
Rima-Muranyi	375.00	388.00
Trbovske prem. družbe	454.00	460.00
Avst. orožne tovr. družbe	145.00	149.00
Češke sladkorne družbe		

Valute.	11.33	11.37
C. kr. cekin	19.06	19.08
20 franki	23.43	23.50
20 marke	23.98	24.04
Sovereigns	117.10	117.30
Marke	94.70	95.00
Laški bankovci	252.25	253.00
Kubli	4.84	5.00
Dolarji		

Žitne cene v Budimpešti.

Dne 12. februarja 1904.

Termin.

Pšenica za april	za 50 kg K 8.29
„ „ okt. 1903	„ 50 „ 8.03
Rž „ april	„ 50 „ 6.74
Koruza „ maj 1904	„ 50 „ 5.35
Oves „ maj	„ 50 „ 5.69

Efektiv.

Nespremenjeno.

Meteorologično poročilo.

Višina nad morjem 308.3. Srednji snežni vlak 725.0 mm

Febr.	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura v °C	Vetrovi	Nebo
11.	8. zv.	722.7	7.5	sl. svzhod	oblačno
12.	7. zv.	727.7	4.0	sl. svzhod	oblačno
	2. pop.	735.1	11.5	sr. svzhod	jašno

Srednja včerajšnja temperatura: 4.5°, normale: -0.6° Mokrina v 24 urah: 9.6 mm.

Trgovski knjigovodja

zmožen slov. in nem. jezika, izurjen v korespondenci kakor v vseh poslih pisarne, želi svojo službo premeniti.

Prijazne ponudbe na upravištvo „Sl. Nar.“ pod „Knjigovodja“. 411—1

Mlad, simpatičen gospod, veleposesnik in trgovec z lesom ter lastnik večje trgovine z mešanim blagom na Kranjskem se želi v svrhe ženitve tem potom seznaniti s pridno in tiho gospo iz dobre in poštene hiše z dežele.

One, ki imajo veselje do trgovine in nad 20.000 K premoženja v gotovini ali v lastnem posestvu imajo prednost. Molčečnost se zagotavlja! Ozira se le na resne ponudbe, v katerih je vse tozadevne razmere pojasniti. Slednje se prosi do konca meseca s sliko, ki se diskretno vrne, pod: „Merkur 100.000“

Trst, poste restante, glavna pošta, proti potrdilu. 419—1

Angeljnovi milo

Marzeljsko (belo) milo.

Stanovanje

v bližini justične palače z 1 sobo in kuhinjo se odda v najem.

Več se izve v Cigaletovih ulicah št. 3 pri hišniku. 407—2

Išče se dobro vpeljan

agent

za prodajo žganja po Kranjskem pod dobrimi pogoji.

Ponudbe na upravištvo „Slov. Naroda“ pod šifro „H. G.“. 422—1

Velik močan pes

(bernardinec) 4 leta star, dober za stražo, se proda. — Psa se lahko ogleda pri meni, kamor naj se tudi naslavlja cenjene ponudbe.

Iv. Ev. Sirc v Kranju.

Poskusite

pristni rastlinski liker
„Florian“

Po okusu in zdravem učinku prvak likerjev.

Ogreva in oživlja telo, budi tek in prebavo, daje dobro spanje.

Lastnik: 5—34

EDMUND KAVČIČ, Ljubljana.

Vzorci se radovoljno dajejo brezplačno.

Pristno slivovko

iz l. 1898, 40° močno je dobiti po zmernih cenah, prosto postavljeno na vsako železniško postajo, v sodih državih po 800 l. — Pojasnila daje

oskrbnitvo soneške graščine

pošta Studenec-Ig 399—2

kjer je na prodaj tudi pristno

dolenjsko vino

v vsaki množini in po nizkih cenah.

Mednarodna panorama.

v Ljubljani — Pogačarjev trg. Fotoplastični umetni zavod I. vrste.

V soboto, 13. februarja 1904 zadnji dan razstave:

Savojsko

z veleinteresantnim izletom na

Montblanc.

Od nedelje, 14. februarja 1904 do sobote, 20. februarja 1904.

Potovanje po Norveškem.

Serijska 40 vin. Otroci 20 vin. 6 serij 2 K. 10 serij 3 K.

Za šole in društva znižana vstopnina. Vsak dan — tudi ob nedeljah in praznikih — odprto od 9. do 12. ure popoldne in od 2. do 9. ure popoldne.

Z odličnim spoštovanjem

ravnateljstvo.

sta najbolj koristni štedilni mili za hišno rabo!

Dobivate ju po špecerijskih prodajalnicah.

Tovarna mila

Pavel Seemann

Ljubljana.

Lepo stanovanje

se odda za 1. maj. 357-6

J. J. Naglas, Turjaški trg št. 7.

Sprejme se takoj mlada, čedna

služkinja

ozir. dekla, sposobna za vsako delo za majhno gostilno blizu nekega mesta na Gorenjskem, za malo plačo ali tudi na račun.

Naslov pove upravištvo „Slov. Naroda“. 125

Vabilo

domači plesni veselici

katera bude

v soboto, dne 13. februarja 1904 v novi restavraciji pri „ZAJCU“

na Rimski cesti šte. 24 (to je vogal Rimske, Bleiweisove in Tržaške ceste.) 389—3

Svira oddelek društvene godbe.

Začetek ob 8. uri. Vstopnina 40 vin.

Za obilno vdeležbo vljudo prosim

Avguštin Zajec

restavrat.

Brez vsakega posebnega vabila.

Ces. kr. avstrijske

državne železnice

C. kr. ravnateljstvo drž. železnice v Beljaku.

Invod iz vrnega reda.

veljaven od dne 1. oktobra 1903. leta.

ODHOD IZ LJUBLJANE juž. kol. PROGA ČEZ TRBIŽ. Ob 12. uri 24 m ponoči obojni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Inomost, Monakovo, Ljubno, čez Selzthal v Aussee, Solnograd, čez Klein-Reifling v Steyr, v Linc na Dunaj via Amstetten. — Ob 7. uri 5 m. jutraj obojni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj, čez Selzthal v Solno rad, Inomost, čez Amstetten na Dunaj. — Ob 11. uri 51 m. dopoldne obojni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Ljubno, Selzthal, Dunaj. — Ob 3. uri 56 m. popoldne obojni vlak v Trbiž, Smohor, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Monakovo, Ljubno, čez Selzthal v Solnograd, Lend-Gastein, Zell ob jezeru, Inomost, Bregenc, Curih, Genevo, Pariz, čez Klein-Reifling v Steyr, Linc, Budjevice, Plzen, Marijine vare, Heb, Francove vare, Karlove vare, Prago (direktni voz l. in II. razr.), Lipsko, na Dunaj čez Amstetten. — Ob 10. uri ponoči obojni vlak v Trbiž, Beljak, Franzensfeste, Inomost, Monakovo (direktni vozovi l. in II. razreda Trst-Monakovo). PROGA V NOVOMESTO IN V KOČEVJE. Obojni vlaki. Ob 7. uri 17 m. jutraj v Novomesto, Stražo, Toplice, Kočevje, ob 1. uri 5 m. popoldne istotako, ob 7. uri 8 m. zvečer v Novomesto, Kočevje. PRIHOD V LJUBLJANO juž. kol. PROGA IZ TRBIŽA. Ob 3. uri 25 m. jutraj obojni vlak z Dunaja čez Amstetten, Monakovo, Inomost, Franzensfeste, Solnograd, Linc, Steyr, Lisl, Aussee, Ljubno, Celovec, Beljak (direktni vozovi l. in II. razreda Monakovo-Trst). — Ob 7. uri 12 m. jutraj obojni vlak iz Trbiža. — Ob 11. uri 16 m. dopoldne obojni vlak s Dunaja čez Amstetten, Lipsko, Prago (direktni vozovi l. in II. razr.), Francove vare, Karlove vare, Heb, Marijine vare, Plzen, Budjevice, Solnograd, Linc, Steyr, Pariz, Genevo, Curih, Bregenc, Inomost, Zell ob jezeru, Lend-Gastein, Ljubno, Celovec, St. Mohor, Pontabel. — Ob 4. uri 44 m. popoldne obojni vlak z Dunaja, Ljubna, Selzthal, Beljaka, Celovca, Monakovega, Inomosta, Franzensfesta, Pontabla. — Ob 8. uri 51 m. zvečer obojni vlak z Dunaja, Ljubna, Beljaka, Smohora, Celovca, Pontabla, čez Selzthal iz Inomosta v Solnograd. — PROGA IZ NOVEGAMESTA IN KOČEVJA. Obojni vlaki: Ob 8. uri 44 m. jutraj iz Novega mesta in Kočevja, ob 2. uri 32 m. popoldne iz Straže, Toplice, Novega mesta, Kočevja in ob 8. uri 35 m. zvečer istotako. — ODHOD IZ LJUBLJANE drž. kol. V KAMNIK. Mešani vlaki: Ob 7. uri 28 m. jutraj, ob 2. uri 5 m. popoldne, ob 7. uri 10 m. in ob 10. uri 45 m. ponoči samo ob nedeljah in praznikih, samo oktobra. — PRIHOD V LJUBLJANO drž. kol. IZ KAMNIKA. Mešani vlaki: Ob 6. uri 49 m. jutraj, ob 11. uri 6 m. dopoldne, ob 6. uri 10 m. in ob 9. uri 55 m. zvečer samo ob nedeljah in praznikih in 2. zamo v oktobru. — Čas pri- in odhoda je označen po srednjeevropskem času, ki je za 3 min. pred krajevnim časom v Ljubljani.

„The Gresham“

zavarovalna družba za življenje v Londonu.

Filijala za Avstrijo:

Dunaj, I., Giselastrasse št. 1

v hiši društva.

Društvena aktivna dne 31. decembra 1901 kron 190,871.731—
Letni dohodki na premijah in obrestih v letu 1901 31,555.392—
Izplačila za zavarovalne in rentne pogodbe in za nazaj-kupe itd. od 426,999.043—
Med letom 1900 je društvo izpostavilo 5718 polic z glavnic 50,727.282—
Za specialno varstvo avstrijskih zavarovancev je „The Gresham“ do dne 31. decembra 1901 založilo vrednostnih papirjev v znesku 1282—10

nom. kron 23,037.438-10

pri c. kr. ministerijalnem plačilnem uradu na Dunaju.

Prospekte in tarife, na podlagi katerih izdaja družba police, kakor tudi obrazce za predloge daje brezplačno

glavna agentura v Ljubljani pri G. Zeschko vila nasproti „Narodnemu domu“.

„SLAVIJA“

vzajemna zavarovalna banka v Pragi.
Rezervni fond: 25,000.000 K. Izplačane odškodnine in kapitalije: 75,000.000 K.

Po velikosti druga vzajemna zavarovalnica naše države

z vseskozi slovensko-narodno upravo.

Vsa pojasnila daje.

3—17

Generalni zastop v Ljubljani, čegar pisarne so v lastnej bančnej hiši v Gospodskih ulicah šte. 12.

Sprejema zavarovanja človeškega življenja po najraznovrstnejših kombinacijah pod tako ugodnimi pogoji, ko nobena druga zavarovalnica. Zlasti je ugodno zavarovanje na doživetje in smrt z zmanjšujočimi se vplačili.

Vsak član ima po preteku petih let pravico do dividende.

Zavaruje poslopja in premičnine proti požarnim škodam po najnižjih cenah. Škode cenjuje takoj in najkulantneje. Uživa najboljši sloves, koder posluje

Dovoljuje iz čistega dobika izdatne podpore v narodne in občnkoristne namene.